

For disse Fejl gør jeg herved en Undskyldning. Jeg havde påtænkt at lade Betænkningen omtrykke, da jeg blev opmærksom paa dem, men da inget af dem er af den Karakter, at de gøre det mindre klart, hvad der er Tanken i Lovforslaget, ansaa jeg det for overflødigt, men ved 3dje Behandling ville de naturligvis blive rettede.

Den Forandring, der er stet i Tanken i Lovforslaget, maa jeg nu begrunde. Det forholder sig dermed saaledes, at i Lovforslaget var det foreslaaet, at Ejenbeløn skulde gaa forud for Underpant, baade for Underpant i fast Ejendom, og paa Landet forud for Underpant i det Løst, end ved Reglen i Lov af 28de Juli 1841 er indbefattet i Underpantet i den faste Ejendom. Saa mødte den Tanke for fast Ejendoms Bedkommende noget Modstand, og man fandt da den Udvej at sondre saaledes, at Ejenbelønnen gaar forud for den Underpant, som var i Løst, der var knyttet sammen med den faste Ejendom, men derimod ikke for Underpantretten i selve den faste Ejendom. Der gøres herved den mindst mulige Forandring i den bestaaende Ret. I Virkeligheden sker der ikke andet, end at man nu tager en Bestemmelse, som fører Retsordenen tilbage til den Tilstand, i hvilken den paa dette Punkt var før 1841, saaledes at Rets tilstanden bliver, som man, da man i 1841 gav Ret til at tage Løstrepant med ind under fast Ejendomsant, havde bestemt, at dog skulde Ejenbelønnen vedblive at have sin Fortrinsret fremfor Underpant i Løst, saaledes som den havde haft det hidtil. Det er altsaa ikke noget revolutionært, der sker her: Man fører blot Retsordenen tilbage til den gamle Tilstand, idet man retter Fejlen i Forordningen af 28de Juli 1841, som Praksis i de senere Aar har paapeget. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

Reis: Jeg skal ligesom den ærede Ordfører fatte mig meget kort med den Bemærkning, jeg har fundet det hensigtsmæssigt og rigtigt at gøre ved Lovforslagets 2den Behandling. Som ærede Medlemmer maaske have set, hvis De have kastet et Blik i Betænkningen, har jeg fundet det hensigtsmæssigt og nødvendigt, kan jeg sige, at gøre en Bemærkning om, at jeg ikke paa alle Punkter kunde være enig med Flektallets Udvikling af Forståelsen af de gældende Retsreglers Bestemmelser, saaledes som den foreligger i Betænkningen, men jeg har fundet det overflødigt at komme ind herpaa i Betænkningen, fordi det i Virkeligheden ikke havde nogen Betydning med Hensyn til

Realiteten af det foreliggende Lovforslag og den Maade, hvorpaa Forslaget nu er foreslaaet ændret. Jeg skal af samme Grund heller ikke her i Salen komme ind paa disse Bemærkninger. Jeg tror, at saadanne juridiske Udviklinger egentlig ikke have deres naturlige Plads i Betænkningen over et Lovforslag. Jeg tror, at de have det saa meget mindre, naar der, som det efter min Formenting kan være Tilfældet her, paa flere Punkter kan rejses Tvivl om, hvorvidt Udvalget netop har været heldigt i at træffe det rigtige Resultat i sin Fortolkning af den gældende Rets Bestemmelser. Jeg har kunnet slutte mig til den Affattelse, hvori Forslaget nu foreligger til 2den Behandling. Jeg har kunnet gøre det saa meget mere, som det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Ordfører fremhævede, at der ved den Ændring, man nu foreslaar, gøres den mindst mulige Forandring i den gældende Rets Bestemmelser.

Jeg har dog samtidig et Par Tvivlsmaal, som jeg ønsker at give Lust ved denne Lejlighed. Det er jo allerede fremhævet, hvor uheldig den Situation er, som Ejenbeløn kommer i, naar en Ejer gaar fra Ejendommen, bliver konkurs, eller der foretages Tvangsauktion; det kan nemlig komme til at staa saaledes, at det ikke faar sin fortjente Løn for det indværende Halvaar, i hvilket Udlæget sker; eller Retsforfølgningen foretages, naagtet man maa erkende, at Ejenbeløn har medvirket til, at Ejendommen er holdt i Drifts- og Kulturtilstand, og det derfor har et naturligt, billigt og reskørdigt Krav paa ved en Realisation at blive fyldestgjort for sit Tilgodehavende. Jeg tror nu ikke, at man, som Forslaget foreligger, i Fremtiden kan sikre sig mod, at saadant noget ikke indtræffer, og det finder jeg uheldigt. Jeg kan godt se, at der kan være store Vanskeligheder og Betæneligheder ved at gribe ind med en stærkere Haand i disse Forhold; men jeg tror paa den anden Side, at det dog maatte være muligt at komme til en Ordning, der noget bedre naaede det Formaal, som de ærede Forslagsstillere i sin Tid have sat sig, nemlig at forebygge, at man skulde komme til en saadan Eventualitet, at Ejenbeløn blev narret for den Løn, som det har arbejdet for. Jeg havde under Udvalgets Forhandlinger tænkt mig, at man kunde naa dette Maal paa den Maade, som for øvrigt, saa vidt jeg har set, offentlig er bleven anbefalet i Pressen fra flere Sider, nemlig at man, naar Tvangsrealisation af en Ejendom skal finde Sted, ligesom lægger det løbende Halvaars Løn til som en Massjudgift blandt Auktionsomkostningerne, der forlods skulde udredes, og som